

Sygn. akt V CZ 48/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi H. L.

o wznowienie postępowania w sprawie I C 1100/11 (I ACa 1279/13)

z powództwa H. L.

przeciwko D. w W.

o ustalenie nieistnienia uchwały,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 24 września 2015 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 11 maja 2015 r., sygn. akt I ACa 199/15,

1. oddala zażalenie;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 maja 2015 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę H. L. o wznowienie postępowania w sprawie I C 1100/11 (I A Ca 1279/13). Sąd ten stwierdził brak ustawowych podstaw takiego wznowienia, a ponadto – przy założeniu, że takie podstawy mogłyby istnieć – wyjaśnił dodatkowo, iż skargę wniesiono na pewno po upływie terminu przewidzianego w art. 407 § 1 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący zarzucił naruszenie art. 401 pkt 2 k.p.c. (przez jego nieuwzględnienie) i art. 233 § 1 k.p.c.

Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia, uchylenie postanowienia Przewodniczącego z dnia 11 maja 2015 r. w przedmiocie oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z akt sprawy wynika, że wniesione przez skarżącego zażalenie obecnie rozstrzygnięcia dotyczące skargi o wznowienie postępowania, ponieważ postanowieniem z dnia 28 maja 2015 r. doszło do odrzucenia zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 11 maja 2015 r. o oddaleniu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych (k. 26 i 45 akt sprawy).

Sąd Apelacyjny szeroko rozważał to, jakie były intencje (wnioski) skarżącego i jakie podstawy mogłyby uzasadniać wznowienie postępowania w sprawie I C 1100/11 i ACa 1279/13 (k. 3-4 postanowienia). Zestawił w związku z tym żądania skarżącego (powoda) formułowane w tych sprawach z przedmiotem i sposobem ich rozstrzygnięcia. Rozważania te doprowadziły do przekonywającej konkluzji, że nie istniała podstawa wznowienia postępowania przewidziana w art. 401 pkt 2 k.p.c., tj. brak należytej reprezentacji lub pozbawienia skarżącego możliwości działania w postępowaniu. Nie wskazywano też innych podstaw wznowienia postępowania przewidzianych w przepisach k.p.c.

Wprawdzie skarżący w zażaleniu wskazuje naruszenie art. 401 pkt 2 k.p.c. (inne wskazane tam przepisy nie mogą stanowić samodzielnej podstawy wznowienia), jednakże nie podejmuje szerszej argumentacji prawnej mającej

uzasadnić wystąpienie takiej właśnie przyczyny wznowienia (s. 5 zażalenia). Nieustanowienie pełnomocnika z urzędu w określonym stadium postępowania rozpoznawczego nie może być uznane, jak sugeruje skarżący, za naruszenie art. 401 pkt 2 k.p.c., ponieważ chodzi tu o uprawnienie Sądu do autonomicznej oceny wystąpienia przesłanek takiego ustanowienia, przewidzianych w art. 117 § 5 k.p.c. (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2014 r., I CSK 296/13, nie publ.).

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 398¹⁴ k.p.c.) i rozstrzygnął o kosztach postępowania zażaleniowego (art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i §§ 10, 12 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...)) (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).